

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 9.

XX.ročník

Vychází v září 2022

Vážení čtenáři, v knize „Utrpení Páně podle Jana“ od Prof. C. V. Pospíšila se popisuje úsilí většiny náboženských a politických špiček židovského společenství Ježíše zničit. Jejich záměr byl, aby Ježíš byl popraven římskou mocí, aby se tak vyhnuly zdání neloajality vůči Římu, hněvu Ježíšových sympatizantů, a vině za odstranění nepohodlného hlasatele Božího království. Smrt Ježíšova tak byla rafinovaně svalena na nenáviděné okupanty. Jak píše pan profesor: Inu politicky, ba mafiánsky to tehdejší židovským představitelům myslelo opravdu „příkladně“. (1) Pan profesor připomíná mnoho dalších zneužití moci v dějinách včetně nás křesťanů. Vidíme, že existují síly (peníze, moc), které druhé dotlačují do situací, které často ke své hanbě nezvládají, se kterými ani nechtěli počítat. V případě Ježíšově to byl Pilát. Těch případů je v historii více. Ale jak je to v případě Ukrajiny? To je aktuální. Jak se na to máme dívat? Kdo za to může? Kdo to zorganizoval? Kdo to ke své hanbě nezvládl? Jistě viník Rusko je proklamovaný podle nauky o spravedlivé válce a zdá se, že je to jasné. Učení církve o spravedlivé válce však někdy plně nezvládá různé situace, které ziskuchtiví dokážou vymyslet. A tak na základě těchto zkušeností Afričan kardinál Peter Turkson v roce 2016 navrhoval papeži zrušení církevního učení o spravedlivé válce. Dodal k tomu, že „teorie spravedlivé války se až příliš často využívala k ospravedlnění bojů, nikoli k jejich omezování.“ (2) Nechme svět hledat řešení. Podle čeho by se situace na Ukrajině podle nás věřících měla řešit? Podle mě pro nás nestačí jen opakování názorů politologů, politiků a medií. Ale je třeba se modlit a vycházet z Písma. Tam se ukazuje různý přístup k válce a obraně. Sledoval jsem u proroků. 1/Jsou nabádáni a nabádají k válce. Jistě jde o přežití. 2 /Potom v 1. Královské 12, 2-24 je vybízeno k míru, protože nemají bojovat proti svým bratrům. 3/U Jeremiáše zaznívá, že je třeba se Babyloňanům vzdát. Tedy umět ustoupit pro větší dobro. 4/Pán Ježíš říká, že je třeba si nejdříve spočítat, kolik mám vojáků, a v případě nouze, tak zahájit jednání. Jak tyto biblické události zohlednit v současném rozhodování lze snad jedinečně modlitbou a to upřímnou.

Padni komu padni. V rozhodování nelze ani spolehnout na náboženské představitele i s ohledem na zkušenost Jeremiáše. Ale i v dnešní době jsou postoje představitelů náboženství, a nejen křesťanských zaujímány podle toho, kde žijí. Nezávislý je dnes jedině papež František, který odolává velkým tlakům. A proto se za něho musíme modlit a také za všechny, kteří tuto válku připravovali a vedou, aby jejich světské myšlení ustoupilo boží vůli. A protože se na válce vydělává, tak to bude velice těžké. Velkou překážkou při hledání Boží vůle je neodpuštění různých křivd, velkých, malých. Člověk se kvůli nim nemůže na věci dívat a rozhodovat svobodně. A to je případ nás Čechů. V září si budeme připomínat sv. Václava, který odpustil svému bratru Boleslavovi, když ten ho zabíjel. Nemáme i my odpustit Rusům a dalším? Kdybychom neodpustili, jak bychom se mohli hlásit ke sv. Václavu a jeho odkazu? Svatý Václav šel proti většinovému smýšlení tehdejší společnosti. My věřící chceme být jeho lidem, mít s ním duchovní společenství, a to i v životních postojích. A proto třeba i nebudeme přijímáni. Kdo neodpouští, není svobodný, nemůže říkat svobodně pravdu, nemůže budovat mírovou budoucnost. A konkrétně pro dnešní dobu. Nemůžeme říkat pravdu Ukrajincům a tím jim pomáhat k realitě. Neodpuštění vede k tomu, že si lidé chtějí Rusům pomstít za křivdy malé i velké, skutečné i domnělé a chtějí vidět, že Ukrajina bojuje za nás. A oni to tak říkají. My nepotřebujeme, aby za nás někdo bojoval. My si to musíme vyřídit sami. A nejdříve sami v sobě. Musíme najít své poslání v této naší zemi, co činí čest naší zemi. Jaká je vůle Boží. Takto učinil i Václav. I on čelil tehdejšímu Nabuchodonosorovi, německému císaři. Našel způsob soužití, který sice někteří odmítali, který však umožnil Čechům svébytné žít ve velké říši. Bylo by dobré využít této krize k duchovní obnově, abychom na tom nebyli pořád stejně. Před mnoha lety jsem četl v novinách rozhovor s jedním polským disidentem, který také se setkal s J. P. II. A jak tam lidé povídají na těch setkáních, tak mu řekl: „Svatý Otče, víte, kdo byl největší Polák v historii? „A pak řekl: „Felix Edmundovič Dzeržinskij. Protože zabil nejvíc Rusů“. A začal se tomuto vtipu smát. Myslím, že tím papeže šokoval. F.X. Dzeržinskij totiž vedl tzv. Čeku, která zahájila rudý teror po bolševickém povstání, posílal do gulagů atd. To je, jako bychom chtěli Himmlera prohlásit za největšího Němce. Jestli dnešní krize by k něčemu měla přispět, tak k rozhodnutí odpustit. Odpustit napříč slovanskými národy. Zkrátka jednat podle evangelia. Nevést staré války. Rozhodnout se pro mír. Pracovat pro smíření, se kterým nikdo ve svých plánech nepočítá, jak to vyjádřil papež František, když hodnotil současnou situaci. My věřící začněme u sebe. Svatý Václave, oroduj za nás.

1/ str. 39 a 40.

J. Lízner

Universum s účastí všech

Svatý Augustin (učitel církve) odvážně napsal: „Neboť to, co je dnes nazýváno křesťanským náboženstvím, existovalo i mezi starými národy a bylo to od počátku lidstva.“

Zamysleme se nad tím: Neandrtálci, kromaňonci, Mayové, Babyloňané, africké a asijské civilizace a nespočet domorodých národů na všech kontinentech a izolovaných ostrovech – to všechno byly jen zkusmé náčrty, které lze odhodit, pouhé generálky před tím, než nastoupíme „my“? Je Bůh opravdu tak neschopný, suchopárný a hamižný? Vychází snad Všemohoucí z ekonomického modelu nedostatku a vzácnosti lásky a odpuštění? Musel Bůh počkat, než se objeví národní pravoslavní, římská katolíci, evropští protestanti a američtí evangelikálové, aby mohl navázat láskyplný vztah?

Bůh k nám nezačal mluvit až prostřednictvím Bible nebo církve nebo proroků. Copak si skutečně myslíme, že po 13,7 miliardy let neměl vůbec co říci a že začal mluvit až v poslední nanosekundě geologického času? Copak celá historie odehrávající se předtím, než se objevily naše posvátné texty, neposkytovala žádný základ pro pravdu nebo autoritu?

Stvořený svět existuje především pro své vlastní dobro, aby dokládal dobrotu, rozmanitost a milosrdenství Boží a potom pro správné využívání ze strany lidí.

Náš úzký, na vzácnosti statků založený světonázor je tedy skutečnou úchylnou a podle mne do velké míry může za vzestup ateismu a „praktického ateismu“, který je fakticky určujícím náboženstvím ve většině dnešních západních zemí. Bůh, kterého jsme předkládali lidem, je prostě příliš malý a příliš skoupý na to, aby v něj mohl člověk se širokým srdcem věřit a opětovat jeho lásku.

(R. Rohr, Univerzální Kristus)

Mnichov 5.září 1972

Olympiáda v Mnichově je navždy poznamenána krvavým stigmatem. Když se řekne Mnichov 1972, málokomu se vybaví něco jiného než masakr v olympijské vesnici a na letišti Fürstenfeldbruck.

Až do dějiště olympiády tehdy dopadl stín nemilosrdného izraelsko-palestinského konfliktu. Teroristé z palestinské organizace Černé září přepadli přímo v olympijské vesničce izraelskou výpravu. Vše skončilo jedenácti mrtvými Izraelci, pěti usmrčenými Palestinci a jedním zastřeleným německým policistou.

Nejen olympijský Mnichov, ale celý svět byl v šoku. Mezinárodní olympijský výbor na den hry přerušil (vůbec poprvé a naštěstí zatím naposledy). Dokonce se uvažovalo o předčasném ukončení olympijských her.

Drama z olympiády oživil svým filmem Mnichov režisér Steven Spielberg.

R.Jozíf

František Vladislav Hek

Tento český vlastenec, který inspiroval Aloise Jiráska pro napsání románu F.L.Věk, se narodil 11.dubna 1769 v Dobrušce.

Na sklonku 18.století začal provozovat v Dobrušce kupeckou živnost a věnoval se jí dvaatřicet let. Z toho prvních šestnáct let (až do zhoubného požáru v roce 1806) znamenalo léta tučná, druhých šestnáct roků bylo stále hubenějších. Na začátku své prosperity se v lednu 1792 oženil. Jako nevěsta k oltáři šla mladičká Marie Anna Ježková, dcera dobušského jircháře (ve zmíněném románu pozměnil Jirásek její jméno na Snížková). Téhož roku v prosinci se novomanželům narodil první syn, ten však jako čtyřleté dítě zemřel. Během deseti let se jim narodilo celkem šest dětí; jen tři z nich se však dožily dospělého věku.

Ráno 9. května 1806 byl František Hek ještě zámožným měšťanem a majitelem prosperujícího obchodu. Večer toho dne z něho byl žebrák, bez střechy nad hlavou. Vše zapříčinil velký požár, která zastihl Dobrušku v nejméně dobré době. Úroda celá léta předtím byla nevalná, ceny obilí šly prudce nahoru.

Mnozí rezignovali a s těžkým srdcem svoje spáleniště prodali a odešli. Většina obyvatel Dobrušky - na 1800 osob - se ocitla nejenom bez střechy nad hlavou, ale i bez kousku šatu na sebe a bez sousta do úst. František Hek si do rodinného kalendáře zapsal, že svoje ztráty odhaduje na 17 000 zlatých. V celém městě utrpěl bezkonkurenčně největší škodu. V kapse kabátu měl náhodou 15 krejcarů, když nepočítáme polnosti, byla to jeho hotovost a celý jeho majetek. Všechny problémy pak korunoval státní bankrot v roce 1811.

Následek byl, že každý, kdo měl až do 15. března 1811 sto zlatých, nyní měl jen dvacet zlatek; kdo před tímto datem prodal živnost podle běžné ceny, ke své hrůze poznával, že peníze za ni stržené dělají jen pětinu smlouvané prodejní ceny. Všechny splátky byly určovány buď podle předepsané škály, nebo uvedeny na absolutní pětinu; kde však byl na nemovitostech starý dluh, který mezitím dostal vyplacený v bankocetlích, tomu bylo velmi zle, poněvadž musel dluh splácet plnou cenou ve stříbře. To vše postihlo dobušského kupce Heka snad ještě drtivěji než oheň.

Hek se ještě nějakou dobu snažil, ale jako obchodník se na vlastní nohy už pořádně nepostavil. Navíc si na něj zasedly úřady, živné domácími závistivci, mnozí mu nedokázali odpustit předchozí úspěch; co na tom, že už patřil minulosti.

V září 1822 konala se dražba Hekova kupeckého zboží i jeho nemovitostí. František Hek byl potřetí v životě ožebračen. Zemřela mu

žena, ztratil doslova střechu nad hlavou, všechnen majetek, domov, milované knihy. Bylo mu třiapadesát let, na tehdejší poměry byl už starý muž. Jeho život však ještě nebyl u konce. Zbývalo mu ještě celé čtvrtstoletí života. Během něj dělal lázeňského v Janských Lázních, pobýval u početné rodiny své dcery v Kyšperku (dnešním Letohradě), pustil se do vlastního životopisu, který koncem století posloužil Aloisi Jiráskovi k F. L. Věkovi. František zemřel v Kyšperku 4. září 1847 o desáté hodině dopolední. V zápise se nemluví o nemoci, ale o slabosti stáří. Bylo mu 78 let.

R. Jozíf

MILÍ PŘÁTELÉ, přijměte pozvání na filmovou projekci.

Specifická forma modlitby Růžence (BOLESTNÉHO)
zpracovaná jako filmová koláž s názvem:

ECCE HOMO (Hle, člověk)

Dějová linka filmu ukazuje prvotní krásu stvoření a úděl člověka od početí až po smrt. Zároveň ukazuje člověka, jako svobodnou bytost v realitě svého jednání, s bolestným dopadem na sebe sama a svěřený svět v jeho rukou. Sobecké a mocenské chování lidstva a zobrazený lidský úděl nutí k zamyšlení a hledání cesty k nápravě... a naději.

Obrazová znázornění dramatických, bolestných, někdy až surových scén lidských provinění, mohou být pro citlivé osoby zraňující.

30. září v 19 hod. v kostele Andělů strážných.

Marie Večeřová
za ČKA v Kostelci n. Č.l.

Pomník padlým

Pomník padlým z I. světové války 1914-1918 byl v Kostelci na náměstí před kostelem sv. Andělů strážných odhalen 3.zářím 1922 na kostelecké posvícení. Jeho autorem je kameník Alois Formánek z Českého Brodu (cena byla 15 000 Kč).

Mohutný pískovcový památník, tvořený trojstupňovou základnou, na které je postaven pylon, u jehož základu klečí postava truchlící mladé ženy s rukama v klíně. Na pylonu je uveden datum vzniku Československa 28. X. 1918 a nápis: „1914 - 1918 VĚČNÁ PAMĚŤ PADLÝM VE SVĚTOVÉ VÁLCE“. Je na něm 87 jmen padlých nebo zemřelých černokosteleckých občanů, z toho 4 legionáři (jedno z jmen na pomník ale nepatří, protože nezvěstný Ant. Drvoštep se měl v roce 1933 ozvat z Ruska bratrovi o finanční pomoc).

V roce 1927 2.července byla do pomníku vložena prst' od Zborova při příležitosti 10. výročí bitvy a pak znovu 2.července 2010. Po roce 1945 byla přidána deska obětem 2. světové války. V roce 1998 byl památník neznámým vandalem poničen, v roce 2006 byl opraven.

Prst' od Zborova byla do pomníku vložena 2.července 1927 a 2.července 2010.

Pamětní deska „Na paměť obětí z let 1939-1945“ byla obnovena 24.května 2006. Mezi oběťmi bylo hlavně 30 zavražděných spoluobčanů židovského původu, např. vojenský lékař plukovník MUDr. Ed. Neuman (1868-1942), literát, který přeložil Máchův „Májů do němčiny, přežily jen sestry

Hana a Marta Feuersteinovy, příbuzné paní Zdeny Werichové-Houskové (manželky Jana Wericha).

Vlevo od pomníku roste lípa svobody, vysazená 28. 10. 1945 jako semenáč původní lípy republiky, vysazené 13. 4. 1919, která byla z rozkazu německých okupantů pokácena v roce 1940. Za pomníkem roste druhá lípa, vysazená 28. 10. 1968 k výročí 50 let republiky.

R. Jozíf

Z historického kalendáře

- 2.září 1347** pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic slavnostně korunoval v chrámu sv. Víta na Pražském hradě Karla IV. a jeho manželku Blanku (675 let)
- 4.září 422** zemřel sv.Bonifác I., římský papež v letech 418 až 422 (1600 let)
- 5.září 1997** zemřela bl. Matka Tereza (25 let)
- 9.září 1912** zemřel Jaroslav Vrchlický, český básník a překladatel (110 let)
- 14.září 1937** zemřel Tomáš Garrigue Masaryk, první prezident ČSR v letech 1918 až 1935 (85 let)
- 17.září 1122** zemřel Heřman, pražský biskup v letech 1099 až 1122 (900 let)
- 18.září 1612** zemřel Karel z Lambergu, pražský arcibiskup v letech 1607-1612 (410 let)
- 21.září 2007** zemřel P. Vincenc Mrtvý – Čenda, salesián, který naposledy působil v nedalekém Hradešíně (15 let)
- 25.září 1962** zemřel Silvestr Maria Brait, český dominikánský teolog (60 let)
- 26.září 1212** byla v Basileji vydána Zlatá bula sicilská, která přiznává českému králi dědičnost královského titulu (810 let)
- 28.září 1837** z francouzského města Nancy přijely do Prahy první Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského. Po krátkém působení v ústavu slepých na Malé Straně na Klárově přesídlily pod Petřín, kde v letech 1851-1854 zřídily novou nemocnici (185 let)
- 28.září 1992** byl jmenován olomouckým arcibiskupem Jan Graubner (30 let)
- 10.září 1947** několika členům vlády byly poštou zaslány malé krabičky, které se vydávaly za zásilku voňavek. Ve skutečnosti se v nich ukrývala výbušnina, která měla zneškodnit ministra spravedlnosti Prokopa Drtinu, místopředsedu vlády Petra Zenkla a ministra zahraničí Jana Masaryka. Policie výbušiny zneškodnila a následné vyšetřování ji zavedlo do vesnice Krčmaň na Olomoucku, ale po převratu v roce 1948 byla aféra smetena pod koberec.

Uzávěrka příštího čísla je 24. září 2022

OKO EKUMÉNY

Za aktuální diskusí o vzdělání se zřetelně ukazuje touha po rajském stavu, v němž žije dětská nevinnost a platí komunistická zásada: Každý podle svých schopností, každému podle jeho potřeb.

A jako při všech představách o ráji nemluví nic, ale vůbec nic proti této představě – jen jedno: ŽE NEŽIJEME V RÁJI.

(Vzdělání jako provokace, K.P. Liessmann)

DRUHÉ PŘIKÁZÁNÍ Slovo má tříštivou moc

Slovem se dají otevírat skály. Slovem byl stvořen vesmír. Když jsme u toho, slovem se taky dají otevírat dívčí srdce, jen z toho miliónu slov musíš vybrat ta správná. Slovo, které vyslovíš, zpětně ovlivní tvou mysl a je to přesně naopak, než obvykle soudíme. Akční potenciály z mysli vystřelí příkaz, hlasivkové vazy a vaziva v hrdle se rozezvučí a jazyk artikuluje slovo. Z mozku do hrdla a ven z úst.

Ale taky to platí naopak. Slovo, které vyslovím, zarezonuje vzduchem a zpětně ovlivní mou mysl.

Vyslovíš nadávku - a na tu setinu vteřiny máš ten obraz v mysli. Nadechneš se k pomluvě a tohoto člověka právě svazuješ provazem s uzlem, který často nejde rozvázat.

Nebo zarecituješ verš žalmu a obraz řečeného máš v mysli. A znovu a znovu. Stáváš se tím, na co myslíš, myslíš na to, co slyšíš a co sám vyslovuješ.

Slova mají moc a tvarují realitu. Nemůžeš mluvit sprostě a říkat si, že přece o nic nejde. Není to jen tak, něco vyslovit. Slovem bylo stvořeno světlo a svět a Slovo se stalo tělem.

Vyslovené slovo Tě formuje.

(Radost z Boha, Marek Vácha)

**Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz**

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.